

[Dagmar Andreasen.]

ret kritiseret meget, og man forsøgte for nogle år siden at gøre reglerne lidt mere smidige. Og nu trækker jeg en enkelt detalje frem: man tillod i et cirkulære, der kom for et par år siden, at for fremtiden måtte potteplanter sælges i samme butik som dybfrosne varer, hvis bare de var forsvarligt indpakket. Men selve begrebet „forsvarligt indpakket“ stod ikke defineret, og det er op til den lokale sundhedsmyndighed at afgøre det. Det betød, at en landsdækkende salgsorganisation for potteplanter måtte henvende sig til mellem 200 og 250 dyrlæger for at indhente godkendelse af en bestemt indpakning, før man vidste, i hvilke områder den kunne tolereres. Det beviser jo, hvor tøstet det er.

Men når yoghurt lavet af skummetmælk er forbudt, og når yoghurt med jordbær, solbær og mandariner er tilladt, men yoghurt med hindbær og kirsebær er forbudt, så har det nu kun ét formål, og det er ønsket om fra mejeriorganisationernes side centralt at kunne dirigere markedsføring af nye produkter. Undertiden prøver man på at give det udseende af, at det skyldes sundhedshensyn, men det har ingen bund i virkeligheden.

Jeg vil gerne sige, for at jeg ikke skal blive beskyldt for, at jeg er ude efter mejerifolk og landmænd, at jeg har truffet masser af dynamiske mejerifolk og masser af dynamiske landmænd, der helt er klar over, at disse regler i dag er en hæmsko for landbrugserhvervet; de ved udmærket godt, at i dag skal man konkurrere sig igennem og ikke beskytte sig igennem ved protektionisme.

Når det overhovedet har været muligt lovmæssigt at gennemføre dette, skyldes det jo, at langt de fleste levnedsmiddellove er bemyndigelseslove til ministeren, og det vil jo igen sige, at den pågældende minister gennem sine embedsmænd hører de interesserede instanser. Det er for så vidt i orden, hvis man kan forudsætte, at de pågældende embedsmænd hører på erhvervene med en sund skepsis og så i øvrigt lader denne skepsis komme til udtryk i de bestemmelse, der bliver udfærdiget, og det er da heldigvis som oftest tilfældet, men ingen kan være i tvivl om, at landbrugsministeriet ser det som sin fornemste opgave at varetage landbruges

interesser. Men når det drejer sig om levnedsmiddellovgivning, har forbrugerne nu også visse interesser, som de har et rimeligt krav på at få varetaget, og det er urimeligt at tro på, at de i ét og alt er sammenfaldende med landbrugsinteresserne, selv om jeg vil give hr. Niels Jørgen Nielsen ret i, at de meget ofte er det.

Jeg er bange for, at fru Tove Lindbo Larsen vil blive skuffet med hensyn til den ændring, der skal ske nu. Det er jo ikke nogen tilfældighed, at landbrugsministeriet ikke for lang tid siden har lagt administrativt af margarine-loven ind under indenrigsministeriet eller nu ministeriet for forureningsbekæmpelse. Det er heller ikke tilfældigt, at margarineindustrien har måttet kæmpe i årevis for at få lov til at deklarere, hvad margarine består af, og at det stadig væk kun delvis er tilladt, og det er heller ikke nogen tilfældighed, når margarine-loven bruges som eksempel inden for handelsskolerne på konkurrencebegrænsende love. Der står i margarine-loven, at ordet smør overhovedet ikke må forekomme i forbindelse med navnet margarine; man må end ikke skrive, at det kan smøres på maden. Der står også i margarine-loven, at tilvirkning, indførsel og forhandling af margarineost er forbudt. Jeg tror da ikke, det er af hensyn til forbrugere; jeg ved ikke, hvad det er for noget, og måske smager det ikke godt, men det kunne jo da være, hvem ved det?

Jeg synes altså, det er direkte forargeligt, at man med udgangspunkt i levnedsmiddellovgivningen om mælke-monopol på engrosområdet kan udelukke al konkurrence fra dygtige mejerifolk ved at forbyde dem at udbyde deres produkter til salg.

Jeg har selv personlig været ude for, at man i en forsamling af økonomer klagede over, at det var umuligt af få mejeriet til at levere den fedtfattige mælk, som de havde brug for til deres patienter, fordi den ikke måtte fremstilles. Jeg kunne kun sige, at det måtte den ikke, og det var ikke mejeriets fejl.

Vi skal selvfølgelig bøje os for stordrift, når stordrift opstår som resultat af konkurrence, men jeg synes, det er urimeligt, når vi fra folketingets side lægger navn til en lovgivning, der skaber et monopol i mejerisektoren.

Nu vil jeg sige, at for forbrugerne er resul-